

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Censuris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

- 3 *Ea præfecta exemplo, & auctoritate seruanda.*
- 4 *A Confessoribus, vulgariter reddita, explicanda.*
- 5 *Ab ijs etiam obseruanda, quæ arctiori regula adstringuntur.*

r. De Prop.
reg. & const.
his assid. leg.

Via moniales, quæ professæ sunt, non solum Dei, & sanctæ Ecclesiæ præcepta, quæ Christianis omnibus præscripta sunt; sed etiam suæ regulæ, & ordinis leges, & instituta seruare debent; operæ pretium erit, illis suæ vocationis, & professionis debitum officium in memoriam quàm sæpissimè reuocare. Ideò in virtute sanctæ obedientiæ

præcipimus, vt in singulis monasterijs ab aliqua moniali, cæteris professis audientibus, quotidie legatur saltem caput vnum constitutionum regulæ, aut ordinis, cui adstrictæ sunt, cuius lectionis initium fiat à primo, & ita procedatur ad extremum; ac deinceps ad primum caput redeatur: vt eodem ordine, ac progressionem seruata, numquam sacræ huiusmodi exercitationis vsus intermittatur.

2 Præterea has etiam constitutiones frequenter legi iubemus, vt crebra salutarium præceptorum comemoracione moniales in obeundo suo munere diligentiores euadant.

3 Qua in re præfectam monemus, ut cæteras ad summam legum obseruationem nõ minus exemplo suo inuicet, quàm auctoritate compellat.

4 Denique præcipitur omnibus monialium confessoribus, ut illis vniuersis semel legant, & explicent omnia hæc decreta: quæ in vulgarem sermonem conuersa, ad communem prouinciæ utilitatẽ primo quoque tempore curabimus edenda: eaque vt omninò, quemadmodum debent, seruent, vehementer cohortentur.

5 Quæ moniales arctioribus constitutionum regulæ que vinculis adstrictæ viuunt; non is animi nostri sensus, vt ab illis, susceptæ vitæ institutis discedant, sed vnà cū ijs hæc quoq; decreta ab illis seruari iubemus.

De Censuris.

S V M M A R I V M.

- 1 *Excoicatis denunciandis, quod Ep̄i, & quod Parochi officium. 8.*
- 2 *Excommunicati, tribus mensibus in excommunicatione permanentes, quibus Episcopis denunciandi; quibus illorum absolutio significanda.*
- 3 *Excommunicationem per annum sustinentes, vt plectendi. Interdictum & denunciatio Paschæ tempore non communi cautum, quaq; cautione illud relaxandũ. De sanctæ Euch. in Eccl. adm. nu. 8.*
- 4 *Interdicti. T̄moniti, vt ab Ecclesia exeant, si nõ obedierint, Excommunicatiq; a Sede Apostolica tantum absoluenadi.*

Inter-

- 5 Interdicta Episcopalia, censuræque alia, à Regularibus promulganda, & seruanda.
 Excommunicatorum & nomina Regularibus, & infra quod tempus, Interdictorumque. & mittenda. 9.
- 6 Eadem ad Episcopalem Cancellarium per Parochum deferenda.
 A Cancellario ipso in tabellam referenda; eaque tabella in Cancellaria asseruanda. De Cancellario. 31.
- 7 Alia quoque tabella in Sacristia retinenda.
 Exilioque multati. & in tabella eadem, vt referendi. Ibid. nu. 33.
 Suspensi Clerici
 Excommunicati & quò diutius absolutionem petierint, eò grauius Interdictique & puniendi. Ibidem in fi.
- 10 Excommunicationum, & aliarum censurarumius à Parocho explicanda: à quo etiam docendum quemadmodum peccata euentur.
- 11 Excommunicationes omnes in tabellam relata, quando, & ubi publicanda.
 Excommunicationes, censuræque alia, tam lata, quam ferenda, Tridentinis & Prouincialibus decretis contenta. In Indice, verbo. Excommunicatio. Interdictum. suspensio, videnda.
 Excommunicationum littera, pro rebus deperditis, vt concedenda, remissuè. De foro Episc. 23. & seq.

1 Vò diligentius studeant, qui excommunicationis pœna affecti sunt, in sanctæ matris Ecclesiæ gremium restitui, ac nè alij eorundem commertio consuetudineuè per imprudentiam utantur, nos veterum Canonum auctoritatem sequuti, id iubemus, ut Episcopus, cum excommunicationis sententiam contra aliquem tulerit, eumque excommunicatum, palam denunciari iusserit, eius nomen, & cognomen, tum ad Cathedralis, & propriæ Parochialis Ecclesiæ valuas, affigitum descriptum mitti curet Parochis, & urbanis, & Diocesanis: qui primo saltem cuiusque mensis Dominico die illum populo excommunicatum denuncient; neque hoc agere desistant, quò ad ipsi Episcopus significarit, eundem matri Ecclesiæ reconciliatum esse.

2. 3 Quòd si tres menses is excõmunicacionis uinculo irretitus permanserit; illius nomen, & cognomen Episcopus tum reliquis huius Prouinciæ Episcopis, tum illis præterea denunciaret, ac significet, quorũ Diœceses sibi finitimæ sunt. Cum autem ille ipse ad matris Ecclesiæ gremium redierit quibus antea illum excõmunicatum Episcopus denunciauerat, ijs eundem absolutum quàm primùm significet. Quòd si quis

2. Tit. 1. dec. 21.

per annum in excommunicatione permanerit; ad Episcopum Parochus eum deferat, ut contra illum agatur, quemadmodum & canonum iure, & summorum Pontificum sanctionibus decretum est.

5. De Ep. Ep̄a
li iur. & foro.

4 Et uerò publicè excommunicatos, interdictosue, qui à Sacerdote celebrante, ut ab Ecclesia exeant, nominatim moniti, permanere auserint, excommunicationis uinculo irretitos esse, neque ab alio, nisi à sede Apostolica solum, absolui posse, ostendat, ut Clementis Quinti sanctione cautum est.

Sess. 25. c. 12.
de regul.

5 Interdicta ab Episcopo promulgata, non solū, quæ uniuersos, sed quæ singulos etiam attingunt, ab ordine omni regularium in suis Ecclesijs, & promulgentur; & seruentur item, ut Tridentinum decretum iubet.

6 Parochus cum aliquos, uel excommunicatos, uel interdictos pronunciarit, eorum nomina, cognomina, & diem, quo excommunicati, interdictiue sunt, quàm primum ad fori Episcopalis Cancellarium deferat. Quod sequitur, uide De Cancellario.

6. Quæ ad Pe
nit. sac. pert.

7 Iubeat Episcopus in omni sacristia certo conspicuo loco tabellam affigi, in qua eorum, qui interdicti, aut excommunicationis uinculo irretiti sunt, nomina, & cognomina rectè descripta, in omnium conspectu sint; ut, & si quandoque fortassè præsentibus sint à diuinis officijs, Ecclesiæque eijciantur.

8 Et si contra Concilij Prouincialis decretum in ea censura perstiterint, in singulos menses ad eiusdem præscriptum de more denuncientur.

9 Illorum præterea singulorum nomina, & censurae item, quæ affecti sunt genus, octo post diebus, quàm interdicti, excommunicatiue sunt, ad Regulares quoque mittantur, ut cum illis ipsi etiam agant ad præscriptum constitutionis, quæ Summus Pontifex Bonifacius VIII. eo de genere edidit. Quod si contrafecerint, pœnas subibunt ea ipsa constitutione sancitas.

3. De ijs, quæ
ad penit. sac.
pert.

10 Quò diligentius fideles caueant, nè excommunicationis ullius uinculis irretiantur: hoc Parochi sæpè præstent, ut eos sæpè doceant, quàm grauis excommunicationis pœna sit; & quàm ualde omni studio cauenda: idque ad præscriptum faciant instructionis, quæ cura nostra ad prouinciæ usum conficietur.

Idem illi efficiant ex præscripta similis instructionis formula ad ea peccata detestanda, quæ frequentius à suæ Parochiæ hominibus committi animaduenerit.

5. Ibidem.

Non solum excommunicationis, ut tertio Concilio decretum est; sed etiam interdicti, aliarumque censurarum uim, & potestatem Parochus ipsi sermonibus, concionibusue aliquando explicet, quos ad populū habet.

Quæ

11 Quæcumque excommunicationum sententiæ, uel à Summis Pontificibus uel Tridentini, aliorumque generalium, & Prouincialium Mediolanensi. Conciliorum decretis, uel Diœcesanarum cuiuscumque; urbis Synodorum constitutionibus latæ sunt, quibus ipso facto, uel iure homines irretiuntur; hæ omnes, summatim vulgari sermone expressæ, & in tabellam aliquam ordine relatæ, die primo Dominico Quadragesimæ in singulis Cathedralibus Ecclesijs, de suggestu frequenti populo de scripto legantur, quò fideles meminerint, diligenter ab illis cauendum esse. Idque etiam fiat in Parochialibus illis Ecclesijs singulis, ubi id fieri Episcopus expedire censuerit. 3. Ibidem.

De Pœnis, & Multis.

SUMMARIUM.

- 1 Pœnis, his constitutionibus statutis, non derogatur alijs per sacros Canones & Trid. Conc. constitutis.
- 2 Multa Ecclesiasticis imposita in Episcopi cōmodum nō conuertendæ.
- 3 Quibus ille assignandæ.
- 4 Quando Seminario applicandæ.
Et quando locis pijs. 10.
- 5 Notarius illarum attributionis rogatus infra triduum pia loca ad-moneat.
- 6 Multa laicis irrogatæ ut diuidendæ.
- 7 Quibus non remittendæ: & qualiter commutandæ.
Multa Canonici constitutæ, Sacristiæ, aut fabricæ Ecclesiæ applican-dæ. Tit. sequenti, nu. 12.
Vsum in alium non conuertendæ. Ibidem.
Ea in certum librum referendæ. De foro Episc. nu. 19.
Earum quis particeps non sit. 2. Ibid. nu. 20.
Beneficijs quando Clericos priuare liceat. De vita & hon. cler. 106.
Pœnæ, multæ uenè omnes, tam certæ, quàm arbitrariæ his sex Concilijs comprehensæ, in Indice, uerbo, Pœnæ, Multæ uenè, uidendæ.

1 Quibus pœnis, nostris in hac Prouinciali Syno- do decretis, delicta coercemus, nihil de illis ani- maduersionibus derogamus, quas ueteres cano- nes, & sacrum Tridentinum Concilium in eadē peccata constituerant. Quare negligentes, uel contumaces, & illis, & ijs pœnis puniendos de- cernimus.

1. De Pœnis.

- 2 Quotiescumque delicti causa Clerici multandi sunt, quæ ab illis exigenda